

Balada o deviantním Jeníkovi

Ivo Jahelka

1. Býval Jéňa premiant, než se z něj stal deviant,
exhibicionista, carara, ten se pozná dojista,
nosí plášť až na paty, pod ním chodí hambatý,
a když se pak obnaží, carara, sám sebe tím oblaží.
Poslechněte o činu, který spáchal Jeník,
zprávu o tom zločinu přines' krajský deník,
místo děje: autobus plný učnic z Fruty,
a Jeník tam exhiboval víc než Tutti-Frutti.

R: Kudy, kudy, kudy, kudy jdou na nás ty pudy,
před pudem, za pudem, na léčení nepudem.

2. Přistoupil u rozhlasu za značného ohlasu
ve svém plášti na paty, carara, pod kterým byl hambatý,
a v tom plášti, představ si, měl ten Jeník dvě kapsy,
abyste to věděli, carara, ty kapsy dno neměly.
Oči jak dvě kuličky, když spatřil ty žabce,
stál uprostřed uličky s pravou rukou v kapse,
jak s ní šmejdil tam a sem, přitom vzdychal slastně,
tak všem bylo zcela jasné, co tam dělá vlastně.

R:

3. To je hrubě neslušné, tak dost, Jéňo, dnes už ne,
aniž jsme to propásli, vyvedli ho, zabásli,
prokurátor žaloval, že se špatně zachoval,
a tak Jéňa, třesouc se, předveden byl před soudce.
Soud se toho úkolu nevídaně zhostil,
nemravného Jeníka z obžaloby zprostil,
zdůvodnil to logicky: prý ve vlastní kapse,
tam si může každý dělat, co že se mu zachce.

R: